

Modſtandere, det kan være dem, ſom de ſigte for, at Kampen ſkal blive ført lidenſtabeligere, at der ſkal gaas udenfor Grundloven, og Alt, hvad der nu ſiges. Men jeg forudſætter, at det umulig kan være Tilfældet, den høitærede Formand vilde ikke have tilladt, at Inſinuationer af en ſaadan Beſtaffenhed bleve fremſatte mod politiffe Modſtandere, det er umuligt. Skal der være nogen Mening i diſe Ord, maa de alſaa gjælde Flertallet ſelv, ſaa maa det være deres Hensigt med Udtrykkene at ſige, at de ville aabne et nyt Afſnit af den politiffe Kamp, føre den lidenſtabeligere end tidligere, og forſaa vidt de ikke drifte ſig til at gaa udenfor Grundloven, ville forvride og forvanske den, at de ville drive Striden til en Yderlighed, i hvilken Landets Kræfter vilde blive opſludte gjennem en Broderkrig. Det ſige Ordene, er det ikke deres Mening, ſaa maa De forandre Ordene, er det ikke deres Mening, ſom den ærede Ordfører ſiger, ſaa er det ikke nok, at han ſiger det, men ſaa maa De fremſætte deres Tanker i ſaadanne Udtryk, at man kan forſtaa, hvad De ſige. Som Ordene ſtaa, kan der fornuf-tigviſ ikke lægges anden Mening ind deri; hvad der har været de ærede Medlemmers Mening, kan jeg jo ikke vide, da jeg ikke har forhandlet med dem, men ſom Ordene ſtaa, kunne de ikke være Andet end en Truſel, der fremſættes. Men en ſaadan Truſel vilde jeg anſe for at være meget uheldig i mange Retninger. Den vil ganſke viſt ikke gjøre Nogen bange, det er der ingen Fare for, men der kunde jo være en eller anden Enkelt, der kunde være letſindig nok til at lade ſig vildlede og forføre, og ſaa vilde det være meget uheldigt, naar en ſaadan Mand ſkulde forſvare ſig, at han ſagde: Ja, men jeg har ſaaet Opfordring til min Gjerning af Folkethinget, og ſaa vilde det være meget uheldigt, naar en ſaadan ſtakkels Synder, vilbledt og forført, og ſom ikke kan ſtyde ſig ind under den Uansvarlighed, ſom man vil paakſyde for Medlemmerne af Folkethinget, fik ſin Straf og følte den, og han ſaa kunde ſige: Ja, Straffen har jeg ſaaet, men Forargelſen er kommet fra et andet Sted. Derfor, mine Herrer, alene paa Grund af denne Paſjus vilde jeg aldrig kunne ſtemme for det foreliggende Forſlag, og derſom ærede Medlemmer godtkjende den Anſtuelse, der blev udtalt af det Medlem, der var Ordfører, ſaa kan jeg ſun tilraade dem Et, det er, ſnareſt muligt at forandre Ordene ſaaledes, at de komme til at udtrykke Deres Mening og ikke komme til at ſtaa paa en ſaadan Maade, ſom virkelig ikke kan forſtaas anderledes, end jeg her har fremſat. Det andet Alternativ, ſom forudſættes, er det, at vi ſulle gaa over

til en Periode af nyttigt og enigt Arbeide til Folkets og Fædrelandets Vel, og til at bidrage Vort dertil ſulle De finde os fuldstændig villige, men, mine Herrer, jeg havde anſet det for mere nyttigt, om de i Stedet for at udtale dette her paa Tryk, paa et Papir, havde ſagt: Der er en ganſke ſimpel og let Vei, paa hvilken det kan naas, og dette er, at de ærede Herrer, der have nedlagt Arbeidet, ville optage det, netop med dette Maal, Folkets og Fædrelandets Vel. Alt ſaadant derimod ſom Wiſnepolitit og Dvnepolitit, Finantslovnægtiſe og Finantslovsbeklippelſer fører ligeſaa lidt ſom Adreſſer til det Maal: Folkets og Fædrelandets Vel. Efter min Opfattelſe fører det langt ſnarere hen i en anden Retning, nemlig dertil, at Folkethinget taber i Indflydeſe, i Anſeelſe og i Magt. Ved nyttigt Arbeide, ved dygtigt Arbeide under Hensyn til, at der efter den beſtaaende Grundlov er to Afdelinger i Folkerepræſentationen, og at begge diſſes Samtykke behøves, for at der ſkal kunne gjøres Fremſkridt indenfor Lovgivningens Omraade, ved ſaadant Arbeide vil Folkethinget derimod kunne naae at blive den mægtigſte, den meſt indflydeſerige Faktor i Lovgivningsmagten, og at det maa blive det, og blive det ved denne Vei, detønſter jeg ſelvfølgelig helſt. Derſom denne Adreſſe, hvis Enkeltſe der jeg her har omtalt, blev modificeret i ſine Udtryk, ganſke viſt paa mange Punkter, og derſom den var fremkommen efter at Folkethinget ved Vedtagelſen af ſtorre Love, ja, jeg vil endog ſige, blot ved Vedtagelſen af en Finantslov i en ſaadan Skikkeliſe, ſom var acceptabel for Landſthinget, alſaa eſter at Folkethinget havde aflagt Vidneſbyrd om, at det ſelv for ſit Bedkommende ikke alene i Ord, men ogſaa i Gjerning var villigt til at gaa ind paa Overenſtomſtens og Samarbeidets Vei, ja, ſaa havde det været ſaaledes, ſom der ſtaaer i Adreſſen, derved havde der været betegnet et godt og betydningſfuldt Fremſkridt. Men nu, da Adreſſen fremkommer paa en Tid, hvor Landſthingets Stilling overfor den midlertidige Finantslov har bragt Folkethingets Flertals Taktik ud af den Trænerings-gange, hvori man her ſøgte at holde den, nu, da Adreſſen indbringes paa dette Tidspunkt, ja, nu betragter jeg hele denne Adreſſe ſom ſtet ikke Andet end et politiff Skatkræf, der ſkal bruges til at indlede, til at begrunde og til at beſmykke den Stilling, ſom det ærede Flertal har beſluttet at ville indtage ved 4de Behandling af og i et Fællesudvalg med Hensyn til Finantsloven; og dertil have vi ingen Grund til at være med. Derfor agte vi ogſaa at ſtemme derimod